

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. I. Clericos regulares rectè appellari Clericos monachos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

198 DE VETERE CLERICORVM
rum participem efficit. In qua consalutatione
sacram intellige, Dei praesentium speciem,
societatem, quã sibi inuicem cum lætitia &
charitate congratulantur. His finio.

PARS TERTIA

CAPVT PRIMVM

*Clericos regulares rectè appellari Clericos-mo-
nachos.*

DE Clerici-monachi no-
menclaturã exigua est dif-
ficultas, quia vtrumque
vocabulum in ante-dictis
figillatim explicatum est.
Ratio verò has duas voces
in vnam conflandi hæc fuit: quod cum sint
in Ecclesia fuerintque ab eius exordio, qui
*monasterij abstinentiam cum Ecclesie dis-
ciplinã* coniunxerunt, fidelibus ministran-
tes vt Clerici, domi viuentes vt Monachi,
visum

visum est hos, à iuncto utroque instituto, iuncto quoque vocabulo, Clericos-Monachos nuncupare. Genus hoc instituti in Ecclesiâ vetustissimum est, coepitque cum ipso Clericatu; ac primi in eo Apostoli. Qui licet ex Christi ordinatione essent Clerici, utpotè constituti ab eo principes super omnem terram, Doctores orbis, ministri & dispensatores mysteriorum Dei: monasticen nihilominus exercuerunt, eamque sibi voto & professione firmarunt, ut cum Belarmino paucis supra docui. In hanc sententiam scripsit Greg. Papa, *Sacerdotes monachos Apostolorum figuram tenere*. Aduerto tamè inter Apostolos & Monachos ad Sacerdotium promotos hoc esse discriminis, quod Apostoli primario ac principaliori instituto Clerici fuerint, cui monastice fuerit accessoria: contra verò fuerit in Monachis in Clerum adoptatis. Vnde perfectiùs normam vitæ Apostolicæ illi exprimunt, qui Clerici regulares, aut simpliciter Regulares appellantur: nobis verò Clerici-monachi: (qui modus loquendi ne lectorè offen-

16 q. 1.
c. ex illi-
floritate.

offendat, moneo, sequi me in eo communem eruditorum existimationem, ac inter cæteros Illustrissimum Bellarm. qui in libro suo de Script. Eccl. Canonicos regulares Hugonem & Richardum de S. Victore Monachos vocat. Qui cum indubiè instituto Clerici fuerint, etiam ex Bellarmini auctoritate; ac itidem ex eius sententiâ Monachi, restat vt fuerint Clerici-monachi. Fallitur enim qui Monachos propriè & adæquatè vult dici à solitudine. non à solitudine sic dicti, sed vnione cum sacrâ monade, vt dixit S. Dionys. aut animorum vnitate in communi & Apostolicâ vitâ, vt S. Aug. aut vnanimi circa eundem Dei cultum consensu, vt S. Gregorius.

*Greg. l. 1.
in 1. Reg.
cap. 2.*

C A-